

**Розповідь «Коли картина художника оживає»
за картиною Г.Світлицького «Бузок»**

Вікно вже розкрито навстіж і звуки саду, що прокинувся, вриваються в кімнату (звук співу птахів), краплі ранкової роси тремтять на прохолодних листочках (кліпарт «краплі роси»), сонячні промені (кліпарт «сонячний промінь») падають на пелюстки квітки бузку, здається що ти відчуваєш солодкий запах бузку, повітря наповнюється ароматом весняного ранку (кліпарт «сонце»). Це не сон. Це картина Григорія Світлицького.

Один бузок ось під вікном,
А другий – біля ганку,
Один – синенький, а отой,
Біленький, мов сметанка.
Обидва ніжні, запашні,
Аж дух вам забиває,
І кожна гілка, як букет,
З поміж листя виглядає.

Художник писав квіти так, що здається, що вони зберігають не тільки свіжість фарб, але й свій природній аромат.

Подивившись на бузок в сонячний весняний день, можна побачити сотні, якщо не тисячі відтінків фіолетового.

А як же ці маленькі квіточки красиво гармонують із зеленим листям (кліпарт «зелене листя»).

Ця картина нас заворожує. Так хочеться, щоб за вікном була весна, щоб можна було підійти й доторкнутися до чарівних квіток бузку, відчувши всю її весняну свіжість. Григорій Світлицький хотів на прикладі бузку за допомогою фарб змалювати у цій картині природу у всій її пишності.

Начебто нічого особливого, букет бузку, але якщо придивитися – така краса. В ній відчувається сімейна теплота і любов, сповнена світлом і позитивних емоцій (Музика Ф. Шопена «Весняний вальс»).